

Alya uit Syrië

Toen Islamitische Staat (IS) Syrië binnenviel, vluchtte Alya met haar man en vijf kinderen in 2012 naar Raqqa. Maar ook die stad viel in handen van IS. De sfeer in Raqqa werd verstikkend.

“Vrouwen moesten volledig in zwarte gewaden gekleed zijn”, vertelt Alya. “De IS-strijders waren geen echte moslims, zij brachten geen religie, ze waren moordenaars. We hebben verschrikkelijke dingen gezien: hoofden van mensen op hekken gespietst.”

Op de vlucht

Nadat haar zoon was omgekomen bij een bomaanslag en haar dochter bedreigd was door strijders van IS, vluchtten Alya en haar gezin naar Kamishli. Onderweg ontmoetten ze een predikant die aanbod hen te helpen. In eerste instantie wantrouwde Alya hem, maar toen haar gezin geen woning vond, vroeg ze hem toch om hulp. Zo hielp een christelijke predikant het moslimgezin aan een huis.

Thuiskomst

“Toen we in dat huis aankwamen, ervoer ik vrede”, zegt Alya. “Omdat ik meer wilde weten over het geloof van die predikant, ging ik voor het eerst naar een kerkdienst. De voorganger sprak over vergeving; dat wanneer iemand je op de ene wang slaat, je hem de andere wang moet toekeren. Dat raakte me diep en maakte mij aan het huilen.”

Thuis bleef Alya vasthouden aan haar islamitische gebeden. Toch besloot ze Bijbelstudie te gaan volgen. Ze voelde zich welkom en geliefd en ze leerde er bidden. “In de islam bidden we door te herhalen wat de voorganger zegt. Toen ik ging bidden als een christen, ervoer ik enorme opluchting. Mijn dagelijkse omstandigheden veranderden niet, maar ik begon te zien dat Jezus werkelijk is wie Hij zegt te zijn.”

Moslimes worden christen

Langzamerhand verdwenen haar moslimgebeden. “Ik kon niet langer doen alsof ik een moslim was”, zegt Alya. “Ik begon met Jezus te praten.” De verandering bij Alya bleef niet onopgemerkt in haar omgeving. Haar broer stopte zijn financiële steun aan haar gezin. Alya krijgt nu steun vanuit de kerk. Haar kinderen zijn getrouwd, en net als haar man blijven zij moslim. Ze accepteren het nieuwe geloof van hun moeder, zolang zij het niet tegen hun echtgenoten zegt. Alya is geduldig. “Jezus is nu mijn leven. Ik hoop dat ook eens mijn familie wordt gered.”

Dank- en gebedspunten

- Dank de Here God voor de ontmoeting die Alya had met de predikant. Dank dat Alya nu de Here Jezus kent en met Hem leeft.
- Bid voor de echtgenoot en kinderen van Alya. Bid dat er een verlangen in hun hart ontstaat naar de God van Alya.
- Bid voor broers en zussen in Syrië. Het leven is er zwaar. Er zijn nog steeds grote voedseltekorten en veel mensen zijn de wanhoop nabij.

Dalia uit Irak

De Iraakse Dalia kent vervolging zolang ze zich kan herinneren. Ze woont met haar man, drie kinderen en een hond in Bashiqa, een stadje ten oosten van Mosul. “Ik ben van mijn familie de enige die is gebleven. De rest is Irak ontvlucht vanwege de vervolging.”

Haar meest bittere herinnering is de moord op haar oom, veertien jaar geleden. Hij werd door islamitische extremisten vermoord, als waarschuwing dat christenen niet in Irak thuishoorden. “Tijdens de begrafenis van mijn oom kreeg mijn vader een telefoontje”, blikt Dalia terug. “Als hij geen geld betaalde aan de moordenaars, zouden ze ook mijn broer vermoorden. Dus stopten we met de begrafenis en begonnen we geld in te zamelen.”

Onzekere toekomst

Als IS in 2014 dichterbij komt, slaat Dalia met haar gezin op de vlucht. “Ik weet nog hoe angstig ik was”, vertelt Dalia geëmotioneerd. “Hoe zou onze toekomst zijn? Tijdens onze vlucht, met niet veel meer dan de kleren op onze rug, huilde ik de hele tijd. Maar het vertrek tastte mijn geloof niet aan. Ik klampte me juist nog meer vast aan God.”

Eind 2017 keerde het gezin terug naar Bashiqa. IS was verdreven, maar hun stad was niet meer dezelfde. Huizen waren door brand verwoest, muren beklad met slogans van IS. “Zelfs in mijn eigen huis voelde ik me een vreemdeling, alsof we hier niet hoorden”, zegt Dalia. “Dat was ondraaglijk pijnlijk, ook voor mijn kinderen.”

Bijbelstudie

Toch weet Dalia zich geroepen juist hier de kerk te dienen. Gemakkelijk is het niet, erkent ze. “Onze koffers staan altijd ingepakt, voor het geval we moeten vluchten. Mijn kinderen waarschuw ik heel voorzichtig te zijn. Mijn dochter studeert in Mosul, daar zijn ontvoeringen en explosies aan de orde van de dag.”

Ondanks die voortdurende dreiging houdt Dalia Bijbelstudies samen met andere christelijke vrouwen. “Er is geen betere plek om samen te komen dan in de kerk, er is geen betere plek om hoop te vinden dan in de Bijbel. Telkens wanneer ik me verdrietig, verdrukt of gekwetst voel, roep ik tot de Here God. Dan ervaar ik rust en vrede in mijn hart.”

Dank- en gebedspunten

- Dank de Here God voor de dappere rol die Dalia vervult te midden van haar gemeenschap. Dank dat zij een rolmodel is voor christelijke vrouwen om haar heen.
- Bid om emotioneel herstel voor Dalia en haar gezin. Bid ook om rust, ondanks de dreiging die ze nog steeds dagelijks ervaren.
- Bid om stabiliteit en vrede in Irak. Bid ook om wijsheid voor politieke en militaire leiders die invloed hebben op het vredesproces.

Sozan uit Syrië

Een paar jaar geleden hoorde Sozan (22) voor het eerst over de Here Jezus. “Mijn broer vertelde mij dat Jezus de enige Redder is. Ik weigerde naar hem te luisteren.” Maar zijn woorden vonden toch een plekje in Sozans hart.

Nieuwsgierig naar meer besloot ze de Bijbel te lezen. “Toen ik begon, las ik de tekst uit Matteüs 11:28: ‘Kom naar Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal Ik jullie rust geven’. De Here Jezus raakte mijn hart aan door dat vers.”

‘Wees niet bang’

“Omdat ze wisten dat we christen waren geworden, begonnen mensen in de buurt negatief over ons te doen. Op een dag, ik denk een week of zes na mijn bekering, liep ik met mijn zus Arya op straat. Een groepje mannen kwam op ons af en begon ons te intimideren. We waren doodsbang dat ze ons zouden vermoorden. Op dat moment verscheen de Here Jezus aan mij. Hij zei: ‘Wees niet bang’. Meteen daarna boden de mannen hun excuses aan en verdwenen. Zoiets kan alleen de Here God doen.”

Bijna een jaar geleden maakten Sozan en haar familie angstige momenten door toen dichtbij hun huis in Kamishli een bom ontplofte. In oktober 2019 viel het Turkse leger het noorden van Syrië binnen, wat uitmondde in hevige gevechten. “We waren bang. We baden terwijl we bommen hoorden ontploffen.”

Kerk als baken van hoop

Sozan en haar familie ontvingen steun via een Center of Hope in Kamishli. “We hadden het moeilijk en we zijn heel dankbaar voor de hulp die kwam. We kregen praktische hulp en een veilige plek toen vervolging op ons pad kwam. Doordat christenen naar ons hebben omgezien, weten we dat de Here God ons niet alleen liet.”

Sozan zet zich nu zelf actief in voor het kinderwerk in haar kerk. “Ik vind het ontzettend leuk om kinderen iets te leren, zij zijn zo open en flexibel. De boodschap van de Here Jezus is voor hen makkelijker aan te nemen dan voor volwassenen. En voor hen is het beter dat zij Jezus op jonge leeftijd leren kennen.”

Dank- en gebedspunten

- Dank de Here God dat Hij verscheen in het leven van Sozan. Dank dat ze Hem aannam als haar Verlosser.
- Bid dat het sterke geloof van Sozan mensen om haar heen bemoedigt en aanspoort. Bid om een zegen over haar werk onder kinderen uit de kerk.
- Bid dat meer jonge vrouwen met een moslimachtergrond tot geloof komen in Syrië. Voor de Here God is niets onmogelijk.